

Troškovi studenata Univerziteta u Beogradu za potrebe vežbi i ispita

-Transkript TV priloga-

OFF: Beogradski studenti dugo se suočavaju sa poteškoćama u vidu raznih skrivenih troškova. Reč je o potrebi kupovine materijala, opreme i drugih predmeta zarad položenih vežbi i ispita na fakultetu. Iako je poznato da studiranje nije besplatno, mnogi studenti sprečeni su da završe svoje školovanje zbog novca. Pored obaveznih troškova kao što su školarine ili stanarine, imaju obavezu da kupuju skupe materijale. Profesori na Arhitektonskom fakultetu zahtevaju od studenata kupovinu sredstava i opreme koji mogu koštati i do više hiljada dinara. Problem je taj što takvi troškovi prestaju tek kada student diplomira.

Sara Filipović, studentkinja arhitekture: Ovo su makete koje radimo na glavnom predmetu. To je predmet koji nosi najviše ESPB bodova. To je zapravo glavni predmet koji nas uči projektovanju, modelovanju. Ima različite nazive tokom godina ali to je uglavnom Studio – projektovanje, predmet, prostor i oblik, gde se bavimo modelovanjem, proučavanjem formi i objekata. Najzahtevniji je i najskuplji predmet, zbog materijala koji se traži na vežbama i za ispit i sve. Uglavnom za ispit su potrebne makete, plakati koje sami moramo da plaćamo.

OFF: Od materijala koje profesori zahtevaju traže se kartoni različitih vrsta, kao i kliriti koji su skupi. Studenti se snalaze kako znaju. Sve zavisi od asistenata na određenom predmetu. Što je projekat zahtevniji, to je skuplji material.

Sara Filipović, studentkinja arhitekture: Otprilike mesečno, pa ne znam, 10-15000 možda, U zavisnosti od, ponovo kažem, toga kakva je maketa. I za ispit, tad je veći iznos novca mesečno potrošen. Najskuplji rad je bio na trećoj godini studiranja, grupni rad je bio. Pa hajde da kažemo da nije toliko skup kada se podeli na članove sve grupe, ali maketa nas je koštala oko 15000, I plus crteži I papiri koja je bila najdetaljnija razrada do sada. To je bilo oko možda 5-6000 još.

OFF: Studentima ide u korist da kroz radove na fakultetu steknu praksu za potrebe svojih karijera. Što više novca i vremena utroše na svoj rad, to će biti veća šansa za buduće zaposlenje. Na Fakultetu primenjenih umetnosti Univerziteta u Beogradu skupa oprema jeste neophodna za rad studenata ali i profesora.

Aleksandar Spasić, saradnik na predmetu Grafika: Fakultet izlazi u susret koliko može. U suštini, na početku im kažemo da ne mora najbolji material. Kasnije, oni shvate da im najbolji više pruža i da je lakše s tim boljim materijalom. Ali za početak, kad fakultet vidi da student nema novčanih sredstava da pripremi te papire, fakultet izađe u susret. Gde je razlika, manje trošimo novca na udžbenike ili na knjige iz kojih se uči. Više je zanatski deo posla, I onda mislim da je negde, u odnosu na druge fakultete, da se to nadomesti.

OFF: Kada se govori o cenama sredstava, postavlja se pitanje ko će to finansirati. Roditelji studenata najčešće jesu izvor prihoda za makete, materijale i uređaje. U zavisnosti od fakulteta, susreću se sa većim ili manjim troškovima u vidu dostupnosti tih materijala.

Aleksandar Davinić, roditelj studentkinje sa FPU: Neki troškovi na mesečnom nivou za taj repro material, je nešto oko dvadesetak hiljada dinara sigurno. Kad kažem repro material, to gomila nekih platna, papira, ramova, hemije ima neke. Na mesečnom nivou odem u najobičniju farbaru, i tamo potrošim na kojekakve razređivače, špaklice, četke, šta li već tu sve, rukavice oko jedno 5000 dinara. Nekako najskuplje dođe taj papir za grafiku. Sad sam zaboravio kako se zove, ali on je komad oko 1000 dinara. A ona na mesečnom nivou potroši oko dvadesetak sigurno.

STAND UP: Idealno rešenje bilo bi uvođenje nekog zakona koji bi mogao da postavi granicu dozvoljenih troškova na fakultetima. Studentima do tada ostaje samo da ispunjavaju zahteve svojih profesora. Sami troškovi i njihov ishod zavisice od njih.

Autorka: Anika Bečki

Mentor: Aleksandar Bojić, Delta holding

YT: <https://www.youtube.com/watch?v=-YBy2e3Ghrs>